

Na njem so se zvrstili naslednji referati: K. Ivanička (Bratislava), »Posebnosti analize socialno-ekonomskih sistemov«. — M. Blažek (Brno), »Ekonomsko-geografska regionalizacija Češke«. — C. Kohn (Iowa, ZDA), »Vloga geografa kot učitelja v koledžu.« — E. Hruška (Praga), »Problemi zaščite in oblikovanja življenjskega okolja — razmerje do regionalne geografije«. — S. Ilešič (Ljubljana), »Kompleksnost geografije v univerzitetni izobrazbi v Jugoslaviji«. — Uribe Ortega (Čile), »Nove naloge oddelkov za geografijo na čilskih univerzah«. — H. Schmidt (NDR), »Raziskave v regijah industrijskih aglomeracij kot izraz sprememb v geografiji«. — L. Straszewicz (Łódź), »Poročilo o predlogih komisije MGU za aplicirano geografijo za vzgojo geografov«. — O. Baševsky (Bratislava), »Gibanje prebivalstva in regionalna struktura CSSR«. — A. Wrzosek (Krakov), »Delež geografov v prostorskem planiranju različnih načinov izrabe tal«. — H. Harke (Halle, NDR), »Procesi socialističnega regionalnega planiranja kot naloge izobrazbe«. — M. Hampl — K. Kühnl (Praga), »O nekaterih problemih socialno-geografske regionalizacije v Češki socialistični republiki«. — J. Paulov (Bratislava), »Regulacija kot aspekt regionalnih sistemov«. — H. Neumeister (Halle, NDR), »Fizično-geografska tipifikacija prostora in analiza funkcij«. — J. Mládek (Bratislava), »Analiza lokalizacijskih faktorjev tekstilne industrije«. — Z. Mocko (Bratislava), »Regionalizacija vinogradništva«. — D. Brabec (Trnava), »Problemi informacije in sistema v regionalni geografiji«. — E. Šipka (Bratislava), »O vprašanjih turizma v Liptovu«. — J. Silvan (Bratislava), »Pomembnost geografov pri regionalnem planiranju.«

Ker ni bilo v programu posvetovanja nikjer vnaprej jasno opredeljeno, kaj so pravzaprav »inovacije« v geografiji in njenem univerzitetnem pouku, so imeli referati, kakor smo jih zgoraj našeli, močno različen značaj. Nekateri so se držali povsem ali predvsem »inovacij« v tehniki raziskovanja (Paulov, Mladek, Brabec, za fizično geografijo Neumeister), drugi so poročali o novih poteh h kompleksnosti geografije v univerzitetnem pouku in pri aplikaciji geografije (Hruška, Ilešič, Wrzosek), tretji so posvečali največ pažnje vprašanjem regionalizacije (Blažek, Mocko). Vsekakor je simpozij dal možnost za koristno izmenjavo mišljenj in ponovno opozoril na to, da je treba nadalje zgrajevati teoretične in metodološke poglede na geografijo ter jih uveljavljati tako v raziskovalnem delu, kakor v geografski vzgoji na vseh stopnjah in v aplikaciji geografije.

Summary: A Symposium about Innovations in Geography and the University Instruction at Bratislava (Slovakia)

S. Ilešič, Yugoslav participant of the Symposium held at Bratislava in August 1971 and organised by the Department of Economic Geography of the University of Bratislava (Head prof. Ivanička) presents a short report about the work of this symposium connected with the activity of the Commission for the Geography in Education of IGU.

Z XXI. KONGRESA ITALIJANSKIH GEOGRAFOV

Svetozar Ilešič

Prvi delovni stiki slovenskih geografov z geografi s tržaške univerze, oziroma njene fakultete za tuje jezike in kulture v Vidmu, o katerih poročamo v »Kroniki« tega »Geografskega vestnika«, so bistveno prispevali k temu, da smo bili nekateri od slovenskih geografov (poleg podpisanega še prof. I. Vrišer) povabljeni k aktivnemu sodelovanju na XXI. kongresu italijanskih geografov, ki je bil v dneh od 13. do 18. septembra 1971 v mestu Verbania ob Lagu Maggiore. Vabilo je šlo tudi v okvir zamisli, da bi na kongresu, kjer je bila postavljena v ospredje problematika (italijanskih) Alp, sodelovali tudi gostje iz ostalih alpskih dežel, razen iz Jugoslavije tudi iz Francije, Švice, Avstrije in ZR Nemčije. Takih gostov je prišlo okrog 30, razen iz navedenih dežel posamezniki še iz ZDA in Poljske. Posebno značilna je bila močna delegacija iz središča sosednjih francoskih Alp, iz Grenobla.

Kongres, posvečen, kot rečeno, predvsem alpski problematiki, bi se moral vršiti že v letu 1970 in sicer v Boznu (Bolzanu), organizirati pa bi ga morali geografi iz Padove, kar pa je preprečila nenadna smrt padovskega vodilnega

geografa prof. Morandinija. Zato sta kot organizatorja vskočila Inštitut za geografijo na katoliški univerzi v Milanu, ki je organizacijskemu odboru dala predsednika (prof. Cesare Kaibene) in znani Geografski inštitut De Agostini iz Novare, ki mu je dal izredno agilnega tajnika (prof. Umberto Bonapace, znanstveni direktor tega inštituta).

Razen zadnjega dne, ko se je zvrstila dolga vrsta referatov tudi po sekcijah (za fizično geografijo, za antropogeografijo, za ekonomsko in politično geografijo ter za zgodovino geografije, zgodovinsko geografijo in didaktično geografijo) je kongres delal samo na plenarnih sestankih. To delo pa je bilo zelo posrečeno organizirano v obliki štirih osnovnih tem, od katerih je vsako predstavil z osnovnim referatom eden izmed mlajših italijanskih strokovnjakov, čemur je sledila »okrogla miza« (tavola rotonda) s kratkimi koreferati vnaprej povabljenih sodelavcev iz vrst italijanskih geografov in zunanjih gostov, nato pa splošna diskusija. Tri od štirih pripravljenih tem so se ukvarjale z alpsko problematiko, četrta pa s splošnimi problemi geografskega raziskovanja in univerzitetnega pouka.

Prva je bila na vrsti tema o naravnih nezugodah v Alpah, ki je prav za italijanske Alpe zelo aktualna. Referent o tej temi je bil G. B. Castiglioni iz Padove, pri »okrogli mizi« pa sta poleg italijanskih koreferentov sodelovala tudi prof. H. Frutiger iz Švice (Davos) in R. Vivian iz Inštituta za alpsko geografijo v Grenobleu.

Druga je bila tema o alpskih mestih, o kateri je imel uvodni referat prof. G. Dematteis iz Torina, s koreferati pa so poleg domačih geografov prispevali tudi H. Bobek z Dunaja, J. L. Piveteau iz Fribourga (Švica), G. Veyret Verner iz Grenoblea in I. Vrišer iz Ljubljane. Ker prof. Vrišer ni mogel osebno sodelovati na zborovanju, je v zvezi z njegovim referatom dal v diskusiji nekaj pojasnil v zvezi z »alpskimi« mesti v Sloveniji podpisani. Diskusija se je seveda vrtela predvsem okrog samega pojma »alpskega« mesta.

Tretja tema je imela naslov »Alpske poti v okviru evropskih komunikacij«. Glavni referent je bil C. Muscarà (Benetke-Mestre), pri »okrogli mizi« pa so od gostov sodelovali W. Rutz (Bochum, ZR Nemčija) in B. Janin (Grenoble). V diskusiji so se pokazala dokaj različna stališča glede vrednotenja posameznih prekalpskih komunikacij, še posebno z italijanske strani, kjer gre marsikje za konkurenco med različnimi regionalnimi in lokalnimi interesi.

Uvodni referat k četrti temi o geografskem raziskovanju in univerzitetnem pouku je imel prof. C. Valussi iz Vidma. V referatu je tehtno nakazal vso problematiko, s katero se srečuje univerzitetna geografija v Italiji in ki je v bistvu ista kot drugod po svetu (najprimernejše oblike organizacije raziskovalnega in pedagoškega dela na univerzah, nove metode v raziskovalnem delu, geografija in aplikacija, geografija in meddisciplinirano delo, mednarodno sodelovanje itd.). Pri »okrogli mizi« so sodelovali poleg italijanskih geografov podpisani s prispevkom o razmerju med univerzitetno, šolsko, popularno in aplikativno geografijo v Sloveniji, R. Rochefort (Lyon) in Jože Velikonja (Seattle, ZDA). Diskusija je pokazala, da tudi italijanski geografi v vseh teh vprašanih mrzlično iščejo novih ali najugodnejših rešitev. Mišljenja so se posebno razlikovala glede bodoče organizacije geografije na univerzah, kjer gre za to, ali naj se osnujejo posebni, široki geografski oddelki ali pa naj geografija najde pot iz dose-danjih zastarelih, močno podrejenih organizacijskih oblik v širše, meddisciplinarne organizacijske okvire, morda celo na regionalni osnovi. Imeli smo vtis, da smo se pri nas čez marsikatero težavo te vrste, s katero se ubadajo italijanski kolegi, že več ali manj uspešno pretolkli. To je bilo v diskusiji tudi poudarjeno. V zadoščenje nam je bilo tudi, da je prof. Mori, predsednik italijanskega Komiteja za geografijo, ob pripombah, da je mednarodno sodelovanje italijanskih geografov prešibko, izrecno menil italijansko-slovensko geografsko srečanje v Vidmu aprila 1971 (gl. poročilo v »Kroniki« tega »Geografskega vestnika«) kot enega od redkih uspešnih korakov na tej poti.

Poleg večdnevne ekskurzije v italijanske in švicarske Alpe v dneh po kongresu, so bile med kongresom organizirane tri vzporedne enodnevne ekskurzije, ena v Aosto in do Vel. Sv. Bernarda, druga v Valdossolo in na Simplonski prelaz ter tretja v Valsesio in na višine Monte Rose. Podpisani se je udeležil zadnje, kjer nam je prof. Bonapace zelo nazorno prikazal, kako skuša Italija reševati probleme zelo odročne, zaostale alpske doline, ki se konča v masivu Monte Rose in skozi katero ni mogla nikdar iti kakršna koli mednarodna čezalpska pot. Imeli smo vtis, da tamkajšnja prizadevanja niso čisto brez uspeha in da bi se morda tudi mi lahko pri naših sosedih marsikaj naučili, kadar rešujemo naše zaostale alpske doline (Posočje).

Zdi se mi, da je bilo naše sodelovanje na italijanskem kongresu zelo koristno. Od bliže smo spoznali organizacijo in delo italijanskih geografov, ki sta nam na žalost premalo znana, spoznali smo probleme, ki so deloma podobni, deloma pa drugačni kot pri nas. Vsekakor pa smo ugotovili, da nas lahko sodelovanje z našimi sosedi samo vzajemno oplaja, pomaga pa tudi odстранjevati nesporazume.

Résumé: Au XXIe Congrès de géographes italiens à Verbania, (septembre 1971).

S. Ilešič (Ljubljana) qui a participé comme un des invités étrangers à ce Congrès et y collaboré à la »table ronde« sur le sujet »Recherches géographiques et l'enseignement universitaire«, présente un bref rapport sur les travaux du Congrès en soulignant l'importance des discussions qu'y se sont déroulées tant sur les sujets alpins (calamités naturelles dans les Alpes, villes alpines, voies de communication transalpines) quant sur les problèmes actuelles de la science géographique et de son enseignement.

